

Krihvel

TUBLIDUS EI TULE TÖÖTA

III õppeveerandi tulemuste põhjal kanti hea ja väga hea õppeedukuse ning korrektse käitumise eest kooli autahvlile:

1.kl. Marleen Metsmaa

Claudia Soomre
Pearu Raavel
Eliise Krüüger
Andra Vaima

2.kl. Triinu Arusalu

Kadri Jürgenson
Kristiina Vassiljeva
Lily Sutt
Mati Maidla
Raido Palmiste
Sergo Berggrünfeldt
Ralf Aksin

3.kl. Keijo Viita

Anna Vahter
Gerda Meriorg
Joonas Trel
Joosep Hütt
Liisi Kaasikoja
Maris Sillat

4.kl. Merilyn Brandman

Carina Holter
Kristian Pikner
Madis Veeäär
Anni Müüripeal
Anneli Veinšteins

5.kl. Aire Lehis

Kristjan Kask
Tauno Krüüger
Siim Tõnisson
Priit Raavel
Sirlil Põldaru
Sandra Soomre

6.kl. Meriliis Soomre

Gloria Vimberg
Taavi Kaljura
Teevi Jõemägi
Hardi Vassiljev
Marie Selberg

7.kl. Rainer Sutt

Taivi Kaljura
Karolin Pikner

8.kl. Liis Heinsalu

9.kl. Ilja Maljutenko

Palju aastaid erinevates ansambles ja koorides laulnud juubilar oma praeguste laulukaaslaste hulgas.

“Varbla sool” Lembit Henk sai 12. aprillil

12. aprillil sai legendaarne Varbla koolijuht ja ÕPETAJA Lembit Henk 75-aastaseks. Selle sündmuse tähistamiseks toimus Varbla Rahvamajas pidulik aktus, kuhu juubilar oli õnnitlema tulnud saalitäis austajaid.

1 Kuigi põhilise osa õnnitlejatest moodustas Varbla koolipere, tervitasid sünnipäevalast veel vallavanem 2 Sivar Tõnisson, volikogu esimees Marika Sabiin, rahvamaja juhataja Anneli Lobjakas ja 3 pensionäride 4 klubi

“Randlane”. Laulsid poiste-koor, duett, rahvamaja naisansambel ja pensionärid.

Tänases ajalehes meenutab Lembit Henk oma tööaastaid Varbla koolis. Mälestused on kirja pandud 2002. aasta märtsikuus, nii et need on aasta vanad.

23. aprillil on L. Hengi elus veel teinegi tähtpäev. Nimelt sel päeval täitub tal 50 aastat Varbla hariduspõllu kündmisest.

Tänases ajalehes

Meie parimad

Pealik peab kõnet

Emakeelepäevast

Kroonika

Lembit Henk 75

Meenutusi matkapäevast

Tasemetööde toimumise ajad

1
2
2
2
3
4
4

KOOL

Pealik peab kõnet

Kevadisest lastevanemate koosolekust

Kõigepealt tahaks tänada neid tublisid lapsevanemaid, kes on ikka huvitatud sellest, mis toimub nende laste koolis ja leidsid aega tulla kiirel tööpäeva õhtul koolimajja.

Koosoleku üldettekande tegi allakirjutanu ja selle põhiteemaks oli ülevaade kooli arengukavast.

Meie kooli arengukava juhtmoto on sõnastatud nii:

Varbla Põhikool loob kõigile õppida soovijatele võrdsed võimalused saamaks konkurentsivõimelise ja hea tasemelise hariduse. Ükski õpilane, kes näitab üles kõrget üpitahet, ei lahku siit konkurentsivõimetuna. Õpilased saavad hea lähtekoha edasisteks õpinguteks gümnaasiumides ja kutseõppeasutustes. Kui sellele lausele mõelda siis ega meie kooli lõpetajad, kes on siin tublid olnud, ei ole kusagil hätta jäänud. On saadud sisse väga erinevatesse gümnaasiumidesse ja ka kutsekoolidesse. Siin oleks ehk koht tuletada lastevanematele meelde, et selles, mis saab lapsest peale

põhikooli lõppu, on väga oluline osa ikka emal-isal.

Edasi vaatlesime neid põhimõtteid, mille alusel sai arengukava koostatud. Siin oli üheks väga oluliseks mõjutajaks analüüsi tulemused, mille tõid välja meie piirkonna ja kooli nõrgad küljed. Teades ja ka tunnistades neid, on võimalik edasist planeerida.

Ei taha kuritarvitada koolilehe ruumi, sellepärast siin üksikasjalist analüüsi tegema ei hakka. Kuid lühi-kokkuvõtteks võib öelda seda, et enamuse planeeritu on lahenduse leidnud. Eks need punktid, mis lahendust pole leidnud, jäävad edasiseks.

Kooliaasta kõige pingelisem aeg on kätte jõudnud. Lastel on ees paljud tasemetööd, arvestused ja lõpuklassil eksamid. Et see aeg mööduks edukalt, soovitan vanematel väga tõsiselt suhtuda sellesse, kuidas laste aega mõistlikult jagada, et oleks piisavalt õppimise aega ja ka piisavalt uneaega.

Ilusat kevadet kõigile ja edukat kooli – klassi lõpetamist.

Urmas Reinfeldt

Kroonika

Veebruari- ja märtsikuus on meie kooli õpilased päris edukalt osalenud mitmetel maakonna üritustel.

Bilooogiaolümpiaadil saavutas 9.klassi õpilane Ilja Maljutenko 5.koha.

Eesti keele olümpiaadil oli Meriliis Soomre (6.kl.) samuti 5.kohal. Osalesid veel Priit Raavel ja Anni Müüripeal.

Loodusviktoriinil osalenud võistkond koosseisus Gloria Vimberg, Meriliis Soomre ja Taavi Kaljura olid ka viiendad.

Informaatikaolümpiaadil osales Marie Selberg. Tulemus pole veel teada. Äkki on parem kui 5.koht!

Toimetuse

Esimese "Krihvli" ilmumisest on möödas kaks kuud. Loodame, et sellise inrevalliga meie leht ilmuma hakkabki.

Meie õnneks võeti esmanumber vastu küllalt heatahtlikult, kriitikanooled aga aitavad edaspidi vigu vältida ja tähelepanelikumad olla. Ise arvame, et päris oma nägu lehel veel ei ole. Kindlad rubriigid alles hakkavad kujunema. Loodame, et paika peab vanasõna: "Harjutamine teeb meistriks".

Ootame edaspidigi hinnanguid meie tegemistele.

Tagasipilk

Eelmises numbris ilmus minu pikem artikkel õpilaste vaba aja sisustamise kohta.

Mis siis vahepeal muutunud on? Paika on pandud rahavmaja treeningute ajad, millest aga veel eriti kinni ei taheta pidada. Agaralt on käidud ka Pärnus ujumas. Selgus, et ujuda tahtjaid ei olegi eriti palju.

Õpilased aga arvavad endiselt, et teha pole õieti midagi. Aga mida me siis õieti tahame? Ootan teie arvamusi.

Laivi Kruusimägi

Emakeelepäev

14.märtsil, K.J.Petersoni sünnipäeval tähistatakse emakeelepäeva. Ka meie koolis toimusid 13.-14.märtsil eesti keelega seotud üritused.

Omaloomingukonkursil, kus oli vaja kirjutada luuletus või jutuke, tunnistati paremateks 1.-3.kl. Mati Maidla, Triinu Arusalu ja Gerda Meriorg, 4.-6.kl. sai Madis Veeäär kaks esimest kohta, kolmas oli Tauno Krüüger, 7.-9.kl. võidutsesid Liis Heinsalu, Egon Strandson, Tarmo Adler, Kerle Mikk.

Deklamaatorid lugesud eesti luulet. Kõige noorematest olid

parimad Marleen Metsmaa (1.kl.), Triinu Arusalu (2.kl.) ja Keijo Viita (3.kl.), 4.-6.klassini olid võitjad Carina Holter, Anni Müüripeal (mõl.4.kl.) ja Taavi Kaljura (6.kl.), vanimas rühmas osutus võitjaks Lylia Sutt..

Kõige suuremat peamurdmist nõudis eesti keele olümpiaad, kus võistlesid kõik need õpilased, kellel tunnistusel see "4" või "5".

4.-6.klassi paremik oli I koht Gloria Vimberg 121 p. II koht Meriliis Soomre 115 p. III koht Priit Raavel 111,5 p. 7.-9.kl. võitsid

I koht Karolin Pikner 150 p.

II koht Elen Luik 148 p.

III koht Taivi Kaljura 122 p.

Kokku osales olümpiaadil 28 õpilast.

Toimus ka veel klassidevaheline viktoriin keealaste teadmiste kohta. Sealne paremusjärjestus oli:

I koht 6.klass 15,5 p.

II koht 5.klass 10 p.

III—IV 4.klass

7.klass 8 p.

V koht 9.klass 4,5

VI koht 8.klass 3,5

Priit Raavel

TEEMA: LEMBIT HENK

Mälestusi ja mõtteid tööajast Varbla koolis.

12.aprillil 1953.a vabanesin sõja- väeteenistusest. Kuna olin enne sõjaväkke minekut töötanud Saulepi koolis, läksin Lihula rajooni haridusosakonda tööd otsima. Vaba ajalooõpetaja koht oli Varbla koolis ja nii alustasin seal tööd 20.aprillil 1953, mis kestis kokku 39 aastat 2 kuud ja 10 päeva – ikka ajalooõpetajana ning sellest ajast ka 35 aastat ka direktorina. 1961.aastal lõpetasin enese harimise Tartu Ülikoolis ajaloo erialal.

Võib olla, et nooremal põlvkonnal on huvitav teada saada, kuidas selle 40 aasta jooksul, mis töötasin Varbla koolis, on muutunud olmetingimused, mille lõpptulemuseks oli uue koolimaja avamine 1.septembril 2001.aastal.

1953.aastal ei olnud Varblas ega muidugi ka koolis elektrit. Esimesed ja viimased koolitunnid hilissügisel ja talvel toimusid sageli videvikus. Eriti halb oli olukord internaadis, kus elas aga alati mitukümmend õpilast, sest puudus organiseeritud õpilaste koolitamine. Kogu elu ja õppimine õhtuti ja hommikuti toimus petrooleumilampide valgusel, mis kippusid suitsu ja tossu ajama.

Suur probleem igal aastal oli kütte varumine, kuna nii kooli- kui internaadihoone olid ahjuküttega ja puid läks umbes 200 m³ aastas. Kohalevedu toimus kolhooside veoautodega, aga peale- ja mahalaadimise tegid õpilased. Poisid metsas ja tüdrukud kooli juures. Seda kõike tehti aga talvel. Kohaleveetud puud tuli lõhkuda, selleks organiseeris kool talgud, millest võtsid osa õpilaste isad. Aga talgutel pidi olema ka õlut, mille kool pruulis maltoosast. Puud ladusid kuuri jällegi õpilased, halud anti käest kätte ja see töö, mis toimus peamiselt siiski väljaspool õppetööd, võttis päris palju aega.

Olmetingimuste sissetoomine algas elektrivalguse sissetoomisega. See ei olnud veel regulaarne võrguvool, vaid kolhoosi diiselgeneraatori poolt toodetud. Esimene generaator asus Uue- Varbla mõisas ja seal tuli ehitada 1,5 kilomeetrit liini koolimajani. Elektripostide augud kaevasid jällegi lapsevanemad, vajaliku juhtme ja isolaatorid pidi muretsema kool, samuti kogu materjali sisemisteks töödeks. Kõike seda tuli tuua Tallinnast Haridusministeeriumi laost.

Kooli muutmiseks 8-klassiliseks 1962.aastal tekkis tugev ruumipuudus ja päevakorda kerkis juurdeehituse tegemine. Selle projekteeris üks haridusministeeriumi ametnik sellisena, et ta arhitektuuriliselt liitus täielikult olemasoleva koolimajaga. Ehitajaks oli Lihula KEK, kusjuures vundamenti kraavid pidi kaevama kool. Selle töö tegid põhiliselt õpilased ja õpetajad, osalt ka lapsevanemad. Juur-

deehitusega sai kool juurde 4 klassiruumi, õppeköögi ja pioneeritoa. Alumise korruse klassiruumide vahel oli allalastav vahesein, mida sai kasutada lavana. Sellest ajast peale toimusid koolipeod oma majas. Ühes klassiruumis istusid peokülalised, teises aga õpilased ja nende vahel, laval, toimusid esinemised.

1960-te aastate lõpul tõusis vajadus rajada Varblasse uus kaasaegne keskus, milline oleks varustatud tsentraalküttega, kanalisatsiooniga ja veega. Kui keskus rajataks kooli juurde, saaks ka kool neid hüvesid kasutada, samuti sööklat ja rahvamaja saali võimlana.

Algas võitlus keskuse asukoha pärast, sest osa tollaegseid tegelasi tahtsid uueks kohaks Varbla kaupluse juures asuvat ala. Kui keskus oleks sinna rajatud, poleks ehk kool saanud kunagi kaasaegseid tingimusi. Keskuse ehitamist koolimaja juurde toetas palju lapsevanemaid ja selleaegne "Täht"kolhoosi esimees Vaarpuu. Temaga käisime Tallinnas Põllumajandus- ministeeriumi Ehitusvalitsuse juhataja juures. See tegelane sai aru, et uue keskuse ehitamisega on vaja lahendada ka kooli olmeküsimused, ja nii algaski ehitus kooli katseaia territooriumile. Keskuse valmimisega hakkasid kehalise kasvatuse tunnid 1979.aastast toimuma kultuurimaja saalis ja mõned aastad varem valminud söökla toilitustas ka õpilasi. 1974.aasta kapitaalremondi käigus läks ka koolimaja üle keskküttele.

Ainsaks ebameeldivuseks jäi poiste tööõpetuse tundide läbiviimine, mis pidid endiselt toimuma 50-te aastate lõpul talumaja endisest laudast ümberehitatud ruumides koolimajas ligi kilomeetri kaugusel.

Edasi mõningaid mälestusi kooli põhitegevuse, see on õpilaste õpetamise kohta. See töö ei olnud kerge, kuna paljudel õpilastel puudus õppimise motiiv. Neil aastail ei maksnud haridus midagi. Ka õpetajate töötasu oli palju väiksem ümbruskonna kolhooside töötajate omast. Samuti sundis süsteem, kus koolis hinnati õppetööd õppe edukuse protsendi järgi (mis pidi keskmiselt olema 95%), tegema õpetajaid mõningaid järeleandmisi õpilaste tegelike teadmiste hindamisel.

Usun, et põhiliselt tulid meie kooli pedagoogid oma tööga toime ja õpilaste teadmiste tase on alati olnud normis. Ka ei olnud koolil vaja suunata õpilasi erikoolidesse või alaealiste asjade komisjoni (välja arvatud väljastpoolt kooli suunatud õpilased). Suurepärane oli, et põhiline õpetajate kaader püsis paigal koos minuga kõik need aastad või siis pikemat aega. Minuga koos tegid läbi mured ja rõõmud Helga Paju, Lianda Kalbach, Elmar Einaste, Orvi Meister, Milja Paldis. Pikemat aega töötasime koos Elve ja Ülo Abrami, Lea Sabiini, Juhan Kogeri, Heli Raaveli ja Tiia Soomrega.

Sel ajal toimus koolielus mitmeid küsitava väärtusega ümberkorraldusi, suurim neist üleminek kabinetsüsteemile, mille ainus pluss minu arvates oli, et hulgaliselt tuli ka-

sutusele tehnilisi vahendeid – kitsasfilmi aparaadid, magnetofonid, diapjektorid jm. „mis aitasid muuta õppetööd lastele huvitavamaks ja kergemini omandatavaks. Ka oli kool sel ajal radifitseeritud.

60-70-tel aastatel tuli kooli läbi viia veel kampaaniaid, mille tulemised muutusid kurioosseteks.

Nii tuli käsk hakata koolis kasvatama küülikuid, mitte mõnda, vaid mõndakümmend, et neid müüa lihaks kokkuostu kaudu. Neid pidid söötma õpilased. Janti kui palju. Vahel pääsesid need puurist lahti ja siis oli tegemist nende kinnipüüdmisega. Kui õigel ajal jaole ei saanud, pistisid isased vastündinud pojad nahka ja veel igasugust muud jama, mis kestis 2 või 3 aastat.

Suurem nuhtlus oli ka pidev vanaraua ja makulatuuri kogumine. Mäletan, et ühel aastal tassisid õpilase kokku tohutl hulgal vanarauada, sealhulgas ka mitmesuguseid põllutööriistu, mis kolhooside ajal vedeleksid sageli kusagil põllu veerel. Mehhanisaatorid käisid kooli kokkutassitud vanarauahunnikutest vajalikke juppe otsimas. Kõige suurem häda algas siis, kui kogu see raud tuli koolil omal vedada Pärnusse. Autosid selleks sai kolhoosist, aga peale tuli ise laadida ja käsitsti, sest kolhoosil polnud tõstukeid. Mõned tükid olid aga väga rasked. Kõige põnevam oli aga lõpplahendus. Kuna vanaraua hind oli väga madal, läks selle vedu Pärnusse rohkem maksma, kui selle eest raha sai. Sama lugu juhtus ka vanapaberiga.

Veel meenub igasügisene nädalane kartulivõtt kolhoosides, sealsamas ka suvised õpilasbrigaadid peetide rohimiseks, geograafialinnaku rajamine ja viimaseks 6-aastaste laste õpetamine, sest neile tuli organiseerida koolisoleku ajal magamine ja eriline pehme kattega mängutuba.

Selliselt möödusid Varbla koolis peaaegu 40 aastat. Nende meenutamine valmistab rõõmu. Eriti tore on see, et Varbla vallas liikudes on nii palju neid, kes sin tervitavad, kuigi mõnda neist ei tunne enam nägupidi, olid need lapsed, kes minu käe all on koolis õppinud.

Kui palju kordi tuli öelda lastele neil aastail: "Õppige, uskuge, tuleb aeg, kus haridus maksab." See aeg on käes ja sellest on hea meel.

Lembit Henk
2002

Meenutusi matka-

Üldiselt oli matk tore. Saime topelt-lisa vaba päeva ja kõike seda värskes õhus. Üldiselt oli matk hästi korraldatud, kuid ikkagi oli matkajate informeerimine pisut lünklik.

Matk oli planeeritud terveks päevaks, see eeldas rahulikku kõndimist. Kuid osa tahtis distantsi kiiremini läbida, et rutem puhkama saada, sellega jäid nad oma lõunasöögist ilma, sest söök toodi otse matka- rajale. Paras!

Teiseks eesmärgiks oli see, et kõik matkajad püsiksid koos oma klassiga. Ka see läks vett vedama, sest juba esimesel kilomeetril ruttas osa oma kaaslastest ette. Meil, üheksandikel, oli selles mõttes suhteliselt lihtne koos püsida, sest meid on ju nii vähe.

Matka pikkus ei olnud just kõige pikem, kuid siiski parajalt pikk, et tüdimus peale tuleks. Nii algaski massiline "lõbutsemine" raja teisel poolel, kus matkajad ei suutnud enam teel püsida.

Kokku võttes võib pidada matka õnnestunuks, kuigi ise arvan, et rohkem oleks võinud maastikul käia kui üksluisel teerajal.

Ilja Maljutenko

Jõudiski kätte matkapäev. Õpetaja Sabiin kutsus igast klassist kaks õpilast, kes tunnevad hästi Varbla teid. Siis näitas õpetaja meile teekonna ette, mille ta oli paberile joonistanud ja seletas ka kõrvale. Start oli kell kümme. Teele lasti meid klasside kaupa. Kui meie klass teel oli, jõudis kaheksas klass meile järele ja me läksime nendega koos. Teele anti kaasa ka paberid, kuhu tuli üles märkida, mida me tee peal näeme ja märka-

me. Mina olin suvel selle tee juba niisama jalgrattaga läbi sõitnud. Nägime ohvrikivi, mis oli lume all, suvel panin sinna sente.

Üheksas klass läks kõige esimesena. Nemad olid teele viisanud oksi ja käskisid nüüd meil need ära koristada. Ühel lagendikul oli tee peal nii palju lund, et oli raske käia. Kui mere äärde jõudsim, siis oli mõlemal pool teed pilliroog. Poisid murdsid neid ja mängisid nendega. Üheksas klass oli kõige varem kohal, neil jäi aega üle, nad käisid mere peal ja vaatasid ringi. Jõudsim meiegi puhkeküla juurde. Siis hakkasime telkimiskohta otsima, kus süüa pidi saama. Lõpuks helistasime õpetajale ja küsisime. Tuligi välja, et olime möödas. Pidime tagasi kõndima. Siis ootasime, millal õpetajad kohale jõudsid ja supipoti, apelsinikasti ning nõud välja vedasid. Hakati toitu jagama. Kui olime söönud, hakkasime edasi liikuma. Seejärel hakkasid poisid meid lumehange lükkama, veel lohistasid nad meid mööda teed, ajasid metsas taga ja lollitasid muud moodi.

Kui koolimajja jõudsim, olime nii läbi kui läbi. Siis pidime hakkama kaarti joonistama selle matka kohta. Kui kaart oli valmis, viisime ära. Ja läksime laiali.

Matk oli iseenesest tore, ainult üritusi oleks võinud rohkem olla. Oleks põnevam olnud.

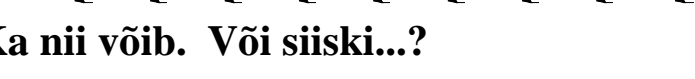
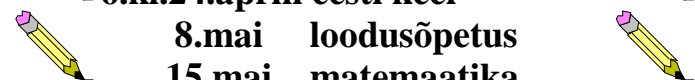
Taivi Kaljura

Tänase lehe aitasid kokku panna Laivi Kruusimägi, Ilja Maljutenko, Priit Raavel, Taivi Kaljura, Urmas Reinfeld ja Heli Raavel.

Vanasõnu headusest

- *Headus võidab kõik.
- *Enam saab hea kui kurjaga.
- *Heategu ei roosteta.
- *Nõua head ja jätta kurja.
- *Ega kahte head või korruga saada.
- *Talve järel tuleb kevad.
- *Häid asju ilmas palju, kes neid kõiki kätte saab.
- *Ei ole halba ilma heata.
- *Igaühel oma head ja vead.
- *Kes head ei tee, see hakkab kurja tegema.

Kätte on jõudmas riiklikud tasemetööd:

3.kl. 23.aprill eesti keel

7.mai matemaatika

6.kl.24.aprill eesti keel

8.mai loodusõpetus

15.mai matemaatika

9.kl.13.mai ühiskonnaõpetus

Ka nii võib. Või siiski...?

Soov minna kevadesse.

Meil oli ekskursioon Tallinna Tee ääres olid suured ja uued traktorid. Nad kundsid vilja. Traktorid pidid kündma ästi suurt põldu. Üks traktor kündis ja teine traktor pani vilja gul olid ainult rohelised seemned maha. Edasi sõites olid veel paljud traktorid põldudel. Kõik juba küntsid põldu. Ja panid omale vajalike vilju maha. Jõudes metsa tükas kasvavad metsas kui aska kuulsime me linnude häält tee ääres. Aga need li. Aga me ei näinud peaaegu ühtegi lindu. Puude oksad tegid vägevaid hääli. Isegi me kuulsime koete aukumist. Siis tuli irmus müdin järsku ja metsast jooksid välja metsa sead. Koerad olid neid taga ajama hakanud. Tee ääres oli jõgi millest tuli vägev vulin.

hakkasid uued lehed peale tekkima. Põõsastel olid ilusad suured rohelised pungad. Ja mõnedel olid juba rohelised lehed välja tulnud. Metsas olid sinililled juba välja tulnud. Alid juba välja tulnud. Agul olid ainult rohelised lehed. Siis tulid juba sinililled õied. Sinililled on ilusad lilled. Sinililled on du. Ja panid omale vajalike ilusad lilled. Sinililled kasvavad metsas kui asfalt tee ääres. Aga need ei ole nii ilusad kui meil. Siis tulevad kevade tuuled ja inimesed haigestuvad kevad on hea aasta aeg.

(kirjaviis muutmata)

Jões hüppasid kalad siis tuli R. 7.klass

üks suur mulks. Jõe ääres olid

Kirjaviis

tekkinud uued põõsad. Puudel muutmata